

Europeiska unionens officiella tidning

L 187

Svensk utgåva

Lagstiftning

femtionionde årgången

12 juli 2016

Innehållsförteckning

II *Icke-lagstiftningsakter*

FÖRORDNINGAR

- ★ **Kommissionens förordning (EU) 2016/1120 av den 11 juli 2016 om ändring av bilaga IV till Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1223/2009 om kosmetiska produkter ⁽¹⁾** 1
- ★ **Kommissionens förordning (EU) 2016/1121 av den 11 juli 2016 om ändring av bilaga V till Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1223/2009 om kosmetiska produkter ⁽¹⁾** 4
- Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2016/1122 av den 11 juli 2016 om fastställande av schablonimportvärden för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker 7

BESLUT

- ★ **Rådets beslut (EU) 2016/1123 av den 17 juni 2016 om fastställande av den ståndpunkt som ska intas på Europeiska unionens vägnar i de relevanta kommittéerna inom Förenta nationernas ekonomiska kommission för Europa vad gäller de föreslagna ändringarna av Uneceföreskrifterna nr 9, 11, 13, 13-H, 14, 16, 30, 41, 44, 49, 54, 55, 60, 64, 75, 78, 79, 83, 90, 106, 113, 115, 117, 129 och 134, de föreslagna ändringarna av de globala tekniska föreskrifterna nr 15 och 16, förslagen till nya Uneceföreskrifter om bromsassistanssystem, elektronisk stabilitetskontroll, system för övervakning av däcktryck och montering av däck, förslaget till nya globala tekniska föreskrifter om mätförfarandet för utsläpp från två- och trehjuliga motorfordon samt förslaget till en ny särskild resolution nr 2 (S.R.2) för att förbättra genomförandet av 1998 års globala överenskommelse** 9
- ★ **Rådets beslut (EU) 2016/1124 av den 24 juni 2016 om den ståndpunkt som ska intas av medlemsstaterna på Europeiska unionens vägnar i Eurocontrols permanenta kommission beträffande de beslut som ska antas om centraliserade tjänster** 13

⁽¹⁾ Text av betydelse för EES

SV

De rättsakter vilkas titlar är tryckta med fin stil är sådana rättsakter som har avseende på den löpande handläggningen av jordbrukspolitiska frågor. De har normalt begränsad giltighetstid.

Beträffande alla övriga rättsakter gäller att titlarna är tryckta med fet stil och föregås av en asterisk.

★ Rådets beslut (EU, Euratom) 2016/1125 av den 8 juli 2016 om utnämning av en ledamot i Ekonomiska och sociala kommittén på förslag av Republiken Portugal	15
★ Kommissionens beslut (EU) 2016/1126 av den 4 april 2016 om statligt stöd SA.35484 (2013/C) (f.d. SA.35484 [2012/NN]) för allmänna hälsoskyddskontroller enligt lagen om mjölk och fetter [delgivet med nr C(2016) 1878]	16

Rättelser

★ Rättelse till Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 600/2014 av den 15 maj 2014 om marknader för finansiella instrument och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 (EUT L 173, 12.6.2014)	30
---	----

II

(Icke-lagstiftningsakter)

FÖRORDNINGAR

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EU) 2016/1120

av den 11 juli 2016

om ändring av bilaga IV till Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1223/2009 om kosmetiska produkter

(Text av betydelse för EES)

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1223/2009 av den 30 november 2009 om kosmetiska produkter ⁽¹⁾, särskilt artikel 31.2, och

av följande skäl:

- (1) Kimrök är godkänt som färgämne i kosmetiska produkter genom post 126 i bilaga IV till förordning (EG) nr 1223/2009. Kommittén för konsumentssäkerhet genomförde en riskbedömning av kimrök (nano) och antog ett yttrande den 12 december 2013 ⁽²⁾, i vilket den drog slutsatsen att användningen av kimrök i dess nanostrukturerade form (med en primär partikelstorlek av 20 nm eller mer) i en koncentration på upp till 10 viktprocent som färgämne i kosmetiska produkter inte leder till någon risk för skadliga effekter hos människor efter applicering på frisk och hel hud.
- (2) Kommittén för konsumentssäkerhet ansåg dessutom, i ett senare yttrande av den 23 september 2014 där den förtydligade innebörden av begreppet "spraybara användningar/produkter" med avseende på nanoformer av kimrök CI 77266, titandioxid och zinkoxid ⁽³⁾, att yttrandet om kimrök (nano) inte gäller för användningar som kan leda till att slutanvändarens lungor exponeras för kimröksnanopartiklar genom inandning.
- (3) Slutsatserna från kommittén för konsumentssäkerhet gäller för kimrök (nano) med en fastställd renhets- och föroreningsprofil. Vidare är de renhetskriterier som anges för andra former än nanoformen av kimrök inte längre aktuella och bör utgå, eftersom kommissionens direktiv 95/45/EG ⁽⁴⁾ har upphävts genom direktiv 2008/128/EG ⁽⁵⁾. De kriterierna bör ersättas med de kriterier som är tillämpliga på kimrök (nano).
- (4) Mot bakgrund av ovannämnda yttranden från kommittén för konsumentssäkerhet anser kommissionen att kimrök (nano) (enligt specifikationerna från kommittén för konsumentssäkerhet) bör godkännas för användning som färgämne i kosmetiska produkter vid en maximal koncentration på 10 viktprocent, utom i fråga om användningar som kan leda till exponering av slutanvändarens lungor genom inandning.
- (5) Kommissionen anser att bilaga IV till förordning (EG) nr 1223/2009 bör ändras i syfte att anpassa den till tekniska och vetenskapliga framsteg.

⁽¹⁾ EUT L 342, 22.12.2009, s. 59.

⁽²⁾ SCCS/1515/13, reviderat den 15 december 2015, http://ec.europa.eu/health/scientific_committees/consumer_safety/docs/sccs_o_144.pdf

⁽³⁾ SCCS/1539/14, reviderat den 25 juni 2015, http://ec.europa.eu/health/scientific_committees/consumer_safety/docs/sccs_o_163.pdf

⁽⁴⁾ Kommissionens direktiv 95/45/EG av den 26 juli 1995 om särskilda renhetskriterier för färgämnen som används i livsmedel (EGT L 226, 22.9.1995, s. 1).

⁽⁵⁾ Kommissionens direktiv 2008/128/EG av den 22 december 2008 om särskilda renhetskriterier för färgämnen som används i livsmedel (EUT L 6, 10.1.2009, s. 20).

- (6) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från ständiga kommittén för kosmetiska produkter.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Bilaga IV till förordning (EG) nr 1223/2009 ska ändras i enlighet med bilagan till den här förordningen.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 11 juli 2016.

På kommissionens vägnar
Jean-Claude JUNCKER
Ordförande

BILAGA

Bilaga IV till förordning (EG) nr 1223/2009 ska ändras på följande sätt:

Referensnummer	Ämnesidentifiering					Villkor			Anvisningar för användning och varningstext
	Kemiskt namn	Färgindex nummer/beteckning enligt ordlistan över generiska beståndsdelar	CAS-nummer	EG-nummer	Färg	Produkttyp, kroppsdel	Maximal koncentration i bruksklar beredning	Övrigt	
a	b	c	d	e	f	g	h	i	j
"126	Kimrök	77266	1333-86-4, 7440-44-0	215-609-9, 231-153-3, 931-328-0, 931-334-3	Svart			Renhetsgrad > 97 %, med följande föroreningsprofil: askhalt ≤ 0,15 %, total svavelhalt ≤ 0,65 % totalt polycykliskt aromatiskt kolväte ≤ 500 ppb och bens(a)pyren ≤ 5 ppb, dibens(a, h)antracen ≤ 5 ppb, totalt As ≤ 3 ppm, totalt Pb ≤ 10 ppm, totalt Hg ≤ 1 ppm.	
126a	Kimrök	77266 (nano) Carbon Black (nano)	1333-86-4, 7440-44-0	215-609-9, 231-153-3, 931-328-0, 931-334-3	Svart		10 %	Ej för användningar som kan leda till exponering av slutanvändarens lungor genom inandning Endast nanomaterial som uppfyller följande villkor är tillåtna: — Renhetsgrad > 97 %, med följande föroreningsprofil: askhalt ≤ 0,15 %, total svavelhalt ≤ 0,65 % totalt polycykliskt aromatiskt kolväte ≤ 500 ppb och bens(a)pyren ≤ 5 ppb, dibens(a, h)antracen ≤ 5 ppb, totalt As ≤ 3 ppm, totalt Pb ≤ 10 ppm totalt Hg ≤ 1 ppm. — Primärpartiklarnas storlek ≥ 20 nm."	

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EU) 2016/1121**av den 11 juli 2016****om ändring av bilaga V till Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1223/2009 om kosmetiska produkter****(Text av betydelse för EES)**

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1223/2009 av den 30 november 2009 om kosmetiska produkter ⁽¹⁾, särskilt artikel 31.2, och,

av följande skäl:

- (1) Ämnet etyl-*N*- α -dodekanoyl-L-arginat hydroklorid, som har benämningen Ethyl Lauroyl Arginate HCl i INCI-nomenklaturen (*International Nomenclature for Cosmetic Ingredients*), regleras för närvarande i post 197 i bilaga III och i post 58 i bilaga V till förordning (EG) nr 1223/2009. Enligt post 58 i bilaga V är Ethyl Lauroyl Arginate HCl tillåtet som konserveringsmedel i kosmetiska produkter, utom i läpprodukter, munprodukter och sprayprodukter, vid en maximal koncentration på 0,4 viktprocent.
- (2) Vetenskapliga kommittén för konsumentssäkerhet (SCCS) antog ett vetenskapligt yttrande om säkerheten hos Ethyl Lauroyl Arginate HCl i munprodukter den 19 september 2013 (reviderat den 12 december 2013) ⁽²⁾, följt av ett addendum till yttrandet den 16 december 2014 (reviderat den 25 mars 2015) ⁽³⁾.
- (3) SCCS konstaterade att Ethyl Lauroyl Arginate HCl är säkert att använda som konserveringsmedel i munvatten vid en maximal koncentration på 0,15 viktprocent, men inte i munprodukter i allmänhet. SCCS tog också hänsyn till att det acceptabla dagliga intaget för barn i åldern 3–9 år enligt exponeringsuppskattningarna kan överskridas när man lägger samman exponeringen via livsmedel och exponeringen via kosmetiska produkter. SCCS drog således slutsatsen att det inte är säkert att kontinuerligt använda Ethyl Lauroyl Arginate HCl som konserveringsmedel i munvatten vid den koncentrationen till barn.
- (4) Mot bakgrund av SCCS yttrande anser kommissionen att Ethyl Lauroyl Arginate HCl bör få användas som konserveringsmedel i munvatten vid en maximal koncentration på 0,15 viktprocent, utom till barn under 10 år.
- (5) Förordning (EG) nr 1223/2009 bör därför ändras i enlighet med detta.
- (6) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från ständiga kommittén för kosmetiska produkter.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Bilaga V till förordning (EG) nr 1223/2009 ska ändras i enlighet med bilagan till den här förordningen.

*Artikel 2*Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.⁽¹⁾ EUT L 342, 22.12.2009, s. 59.⁽²⁾ SCCS/1519/13, http://ec.europa.eu/health/scientific_committees/consumer_safety/docs/sccs_o_138.pdf⁽³⁾ SCCS/1543/14, http://ec.europa.eu/health/scientific_committees/consumer_safety/docs/sccs_o_166.pdf

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 11 juli 2016.

På kommissionens vägnar

Jean-Claude JUNCKER

Ordförande

BILAGA

Post 58 i bilaga V till förordning (EG) nr 1223/2009 ska ersättas med följande:

Referensnummer	Ämnesidentifiering				Villkor			Anvisningar för användning och varningstext
	Kemiskt namn/INN	Beteckning enligt ordlistan över generiska namn på beståndsdelar	CAS-nummer	EG-nummer	Produkttyp, kroppsdel	Maximal koncentration i bruksklar beredning	Övrigt	
a	b	c	d	e	f	g	h	i
58	Etyl-N- α -dodekanoyl-L-arginat hydroklorid (*)	Ethyl Lauroyl Arginate HCl	60372-77-2	434-630-6	a) Munvatten b) Andra produkter	a) 0,15 % b) 0,4 %	a) Får inte användas i beredningar för barn under 10 år b) Får inte användas i läpprodukter, munprodukter (utom munvatten) och sprayprodukter	a) Får inte användas till barn under 10 år

(*) För annan användning än som konserveringsmedel se nr 197 i bilaga III.”

KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEFÖRORDNING (EU) 2016/1122**av den 11 juli 2016****om fastställande av schablonimportvärden för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker**

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 av den 17 december 2013 om upprättande av en samlad marknadsordning för jordbruksprodukter och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 922/72, (EEG) nr 234/79, (EG) nr 1037/2001 och (EG) nr 1234/2007 ⁽¹⁾,med beaktande av kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 543/2011 av den 7 juni 2011 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 1234/2007 vad gäller sektorn för frukt och grönsaker och sektorn för bearbetad frukt och bearbetade grönsaker ⁽²⁾, särskilt artikel 136.1, och

av följande skäl:

- (1) I genomförandeförordning (EU) nr 543/2011 fastställs, i enlighet med resultatet av de multilaterala handelsförhandlingarna i Uruguayrundan, kriterierna för kommissionens fastställande av schablonvärden vid import från tredjeländer, för de produkter och de perioder som anges i del A i bilaga XVI till den förordningen.
- (2) Varje arbetsdag fastställs ett schablonimportvärde i enlighet med artikel 136.1 i genomförandeförordning (EU) nr 543/2011 med hänsyn till varierande dagliga uppgifter. Denna förordning bör därför träda i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De schablonimportvärden som avses i artikel 136 i genomförandeförordning (EU) nr 543/2011 fastställs i bilagan till denna förordning.

*Artikel 2*Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 11 juli 2016.

På kommissionens vägnar

För ordföranden

Jerzy PLEWA

Generaldirektör för jordbruk och landsbygdsutveckling

⁽¹⁾ EUT L 347, 20.12.2013, s. 671.⁽²⁾ EUT L 157, 15.6.2011, s. 1.

BILAGA

Schablonimportvärden för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker

(euro/100 kg)

KN-nummer	Kod för tredjeland ⁽¹⁾	Schablonimportvärde	
0702 00 00	MA	168,9	
	ZZ	168,9	
0709 93 10	TR	136,8	
	ZZ	136,8	
0805 50 10	AR	179,4	
	BO	217,8	
	CL	185,5	
	TR	134,0	
	UY	192,8	
	ZA	148,0	
	ZZ	176,3	
	0808 10 80	AR	154,8
		BR	97,4
CL		126,7	
CN		102,6	
NZ		145,5	
ZA		316,8	
ZZ		157,3	
0808 30 90		AR	129,1
		CL	128,1
	CN	91,9	
	NZ	154,1	
	ZA	118,2	
	ZZ	124,3	
0809 10 00	TR	206,7	
	ZZ	206,7	
0809 29 00	TR	321,0	
	ZZ	321,0	

⁽¹⁾ Landsbeteckningar som fastställs i kommissionens förordning (EU) nr 1106/2012 av den 27 november 2012 om tillämpning av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 471/2009 om gemenskapsstatistik över utrikeshandeln med icke-medlemsstater vad gäller uppdateringen av nomenklaturen avseende länder och territorier (EUT L 328, 28.11.2012, s. 7). Koden ZZ står för "övrigt ursprung".

BESLUT

RÅDETS BESLUT (EU) 2016/1123

av den 17 juni 2016

om fastställande av den ståndpunkt som ska intas på Europeiska unionens vägnar i de relevanta kommittéerna inom Förenta nationernas ekonomiska kommission för Europa vad gäller de föreslagna ändringarna av Uneceföreskrifterna nr 9, 11, 13, 13-H, 14, 16, 30, 41, 44, 49, 54, 55, 60, 64, 75, 78, 79, 83, 90, 106, 113, 115, 117, 129 och 134, de föreslagna ändringarna av de globala tekniska föreskrifterna nr 15 och 16, förslagen till nya Uneceföreskrifter om bromsassistanssystem, elektronisk stabilitetskontroll, system för övervakning av däcktryck och montering av däck, förslaget till nya globala tekniska föreskrifter om mätförfarandet för utsläpp från två- och trehjuliga motorfordon samt förslaget till en ny särskild resolution nr 2 (S.R.2) för att förbättra genomförandet av 1998 års globala överenskommelse

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 114 jämförd med artikel 218.9,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag, och

av följande skäl:

- (1) I enlighet med rådets beslut 97/836/EG ⁽¹⁾ anslöt sig unionen till Förenta nationernas ekonomiska kommission för Europas (Unece) överenskommelse om antagande av enhetliga tekniska föreskrifter för hjulförsedda fordon och för utrustning och delar som kan monteras eller användas på hjulförsett fordon samt om villkoren för ömsesidigt erkännande av typgodkännanden utfärdade på grundval av dessa föreskrifter (nedan kallad 1958 års reviderade överenskommelse).
- (2) I enlighet med rådets beslut 2000/125/EG ⁽²⁾ anslöt sig unionen till överenskommelsen om fastställande av globala tekniska föreskrifter för hjulförsedda fordon och för utrustning och delar som kan monteras eller användas på hjulförsett fordon (nedan kallad *parallellöverenskommelsen*).
- (3) Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/46/EG ⁽³⁾ har ersatt medlemsstaternas godkännandesystem med ett godkännandeförfarande på unionsnivå, och upprättat en harmoniserad ram med administrativa bestämmelser och allmänna tekniska krav för alla nya fordon, system, komponenter och separata tekniska enheter. Genom det direktivet inordnades föreskrifter som antagits enligt 1958 års reviderade överenskommelse (nedan kallade *Uneceföreskrifterna*) i systemet för EU-typgodkännande för fordon, antingen som krav för typgodkännande eller som alternativ till unionslagstiftningen. Sedan det direktivet antogs har Uneceföreskrifter i allt större utsträckning inordnats i unionslagstiftningen vid EU-typgodkännande av fordon.
- (4) Mot bakgrund av de erfarenheter som gjorts och den tekniska utvecklingen behöver krav som rör vissa delar eller egenskaper som omfattas av Uneceföreskrifterna nr 9, 11, 13, 13-H, 14, 16, 30, 41, 44, 49, 54, 55, 60, 64, 75, 78, 79, 83, 90, 106, 113, 115, 117, 129 och 134 samt Uneces globala tekniska föreskrifter nr 15 och 16 anpassas till tekniska framsteg.
- (5) För att fastställa enhetliga bestämmelser för typgodkännande av bromsassistanssystem, elektronisk stabilitetskontroll, system för övervakning av däcktryck och montering av däck bör fyra nya Uneceföreskrifter antas.

⁽¹⁾ Rådets beslut 97/836/EG av den 27 november 1997 om Europeiska gemenskapens anslutning av Förenta nationernas ekonomiska kommission för Europas överenskommelse om antagande av enhetliga tekniska föreskrifter för hjulförsedda fordon och för utrustning och delar som kan monteras eller användas på hjulförsett fordon samt om villkoren för ömsesidigt erkännande av typgodkännande utfärdade på grundval av dessa föreskrifter ("Reviderad överenskommelse av år 1958") (EGT L 346, 17.12.1997, s. 78).

⁽²⁾ Rådets beslut 2000/125/EG av den 31 januari 2000 om att godkänna överenskommelsen om fastställande av enhetliga tekniska föreskrifter för hjulförsedda fordon och för utrustning och delar som kan monteras eller användas på hjulförsett fordon (parallellöverenskommelsen) (EGT L 35, 10.2.2000, s. 12).

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/46/EG av den 5 september 2007 om fastställande av en ram för godkännande av motorfordon och släpvagnar till dessa fordon samt av system, komponenter och separata tekniska enheter som är avsedda för sådana fordon ("Ramdirektiv") (EUT L 263, 9.10.2007, s. 1).

- (6) För att fastställa globala tekniska föreskrifter om mätförfarandet för två- och trehjuliga motorfordon vad gäller vissa typer av utsläpp bör nya globala tekniska föreskrifter antas.
- (7) För att förbättra genomförandet av 1998 års globala överenskommelse bör en ny särskild resolution nr 2 (S.R.2) antas.
- (8) Det är därför lämpligt att fastställa den ståndpunkt som ska intas på unionens vägnar i de relevanta kommittéerna inom Unece, nämligen administrativa kommittén för 1958 års reviderade överenskommelse och verkställande kommittén för parallellöverenskommelsen vad gäller antagandet av de Uneceakter som anges ovan.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Den ståndpunkt som ska intas på unionens vägnar i den administrativa kommittén för 1958 års reviderade överenskommelse och i den verkställande kommittén för parallellöverenskommelsen under perioden 20–24 juni 2016 ska vara att rösta för de förslag som förtecknas i bilagan till detta beslut.

Artikel 2

Detta beslut träder i kraft samma dag som det antas.

Utfärdat i Luxemburg den 17 juni 2016.

På rådets vägnar
J.R.V.A. DIJSSELBLOEM
Ordförande

BILAGA

Punkt på dagordningen	Hänvisning
Förslag till supplement 2 till ändringsserie 07 till Uneceföreskrifter nr 9 (ljud från trehjuliga fordon)	ECE/TRANS/WP.29/2016/45
Förslag till supplement 4 till ändringsserie 03 till Uneceföreskrifter nr 11 (dörrlås och gångjärn)	ECE/TRANS/WP.29/2016/33
Förslag till supplement 1 till ändringsserie 04 till Uneceföreskrifter nr 11 (dörrlås och gångjärn)	ECE/TRANS/WP.29/2016/34
Förslag till supplement 14 till ändringsserie 11 till Uneceföreskrifter nr 13 (bromsar på tunga fordon)	ECE/TRANS/WP.29/2016/49
Förslag till ändringsserie 01 till Uneceföreskrifter nr 13-H (bromsar i fordon av kategorierna M1 och N1)	ECE/TRANS/WP.29/2016/50
Förslag till supplement 7 till ändringsserie 07 till Uneceföreskrifter nr 14 (säkerhetsbälten, Isofix- och i-Sizeförankring)	ECE/TRANS/WP.29/2016/35
Förslag till supplement 7 till ändringsserie 06 till Uneceföreskrifter nr 16 (säkerhetsbälten, Isofix- och i-Sizeförankring)	ECE/TRANS/WP.29/2016/36
Förslag till supplement 18 till ändringsserie 02 till Uneceföreskrifter nr 30 (däck för personbilar och deras släp)	ECE/TRANS/WP.29/2016/51
Förslag till supplement 5 till ändringsserie 04 till Uneceföreskrifter nr 41 (ljud från motorcyklar)	ECE/TRANS/WP.29/2016/46
Förslag till supplement 11 till ändringsserie 04 till Uneceföreskrifter nr 44 (fasthållningsanordningar för barn)	ECE/TRANS/WP.29/2016/37
Förslag till supplement 8 till ändringsserie 05 till Uneceföreskrifter nr 49 (utsläpp från motorer med kompressions- och gnisttändning, LPG och CNG)	ECE/TRANS/WP.29/2016/40
Förslag till supplement 4 till ändringsserie 06 till Uneceföreskrifter nr 49 (utsläpp från motorer med kompressions- och gnisttändning, LPG och CNG)	ECE/TRANS/WP.29/2016/41
Förslag till supplement 21 till ändringsserie 01 till Uneceföreskrifter nr 54 (däck för nyttofordon och deras släpfordon)	ECE/TRANS/WP.29/2016/52
Förslag till supplement 6 till ändringsserie 01 till Uneceföreskrifter nr 55 (mekaniska kopplingar)	ECE/TRANS/WP.29/2016/53
Förslag till supplement 5 till Uneceföreskrifter nr 60 (förarmanövrerade kontroller på mopeder och motorcyklar)	ECE/TRANS/WP.29/2016/27
Förslag till ny ändringsserie 03 till Uneceföreskrifter nr 64 (reservdäck, säkerhetsdäck, säkerhetsdäcksystem och system för övervakning av däcktryck)	ECE/TRANS/WP.29/2016/54
Förslag till supplement 16 till Uneceföreskrifter nr 75 (däck för fordon i kategori L)	ECE/TRANS/WP.29/2016/55

Punkt på dagordningen	Hänvisning
Förslag till supplement 3 till ändringsserie 03 till Uneceföreskrifter nr 78 (bromsar för fordon i kategori L)	ECE/TRANS/WP.29/2016/56 och WP.29-169-03
Förslag till supplement 5 till ändringsserie 01 till Uneceföreskrifter nr 79 (styrutrustning)	ECE/TRANS/WP.29/2016/57
Förslag till supplement 7 till ändringsserie 06 till Uneceföreskrifter nr 83 (utsläpp från fordon av kategorierna M1 och N1)	ECE/TRANS/WP.29/2016/42
Förslag till supplement 3 till ändringsserie 07 till Uneceföreskrifter nr 83 (utsläpp från fordon av kategorierna M1 och N1)	ECE/TRANS/WP.29/2016/43
Förslag till supplement 3 till ändringsserie 02 till Uneceföreskrifter nr 90 (ersättningsbromsbelägg)	ECE/TRANS/WP.29/2016/58
Förslag till supplement 14 till Uneceföreskrifter nr 106 (däck för jordbruksfordon)	ECE/TRANS/WP.29/2016/59
Förslag till supplement 6 till ändringsserie 01 till Uneceföreskrifter nr 113 (strålkastare som avger ett symmetriskt halvljus)	ECE/TRANS/WP.29/2016/74
Förslag till supplement 7 till den ursprungliga versionen av Uneceföreskrifter nr 115 (eftermonterade LPG- och CNG-system)	ECE/TRANS/WP.29/2016/44
Förslag till supplement 9 till ändringsserie 02 till Uneceföreskrifter nr 117 (däck, rullmotstånd, däckljud och väggrepp på vått underlag)	ECE/TRANS/WP.29/2016/60
Förslag till ändringsserie 01 till Uneceföreskrifter nr 129 (fasthållningsanordningar för barn)	ECE/TRANS/WP.29/2016/38
Förslag till supplement 2 till Uneceföreskrifter nr 134 (vätgas- och bränslecellfordon)	ECE/TRANS/WP.29/2016/39
Förslag till nya Uneceföreskrifter om bromsassistanssystem	ECE/TRANS/WP.29/2016/61
Förslag till nya Uneceföreskrifter om elektronisk stabilitetskontroll	ECE/TRANS/WP.29/2016/62
Förslag till nya Uneceföreskrifter om system för övervakning av däcktryck	ECE/TRANS/WP.29/2016/63
Förslag till nya Uneceföreskrifter om montering av däck	ECE/TRANS/WP.29/2016/64
Förslag till ändring 1 av de enhetliga globala föreskrifterna nr 15 (det globalt harmoniserade provningsförfarandet för lätta fordon [WLTP])	ECE/TRANS/WP.29/2016/68
Förslag till ändring 1 av de globala tekniska föreskrifterna nr 16 (däck)	ECE/TRANS/WP.29/2016/70
Förslag till en ny särskild resolution nr 2 (S.R.2) om bättre genomförande av 1998 års globala överenskommelse.	ECE/TRANS/WP.29/2016/65
Förslag till globala tekniska föreskrifter om mätförfarandet för två- och trehjuliga motorfordon med förbränningsmotor vad gäller utsläpp av vevhusgaser och utsläpp genom avdunstning	ECE/TRANS/WP.29/2016/66

RÅDETS BESLUT (EU) 2016/1124**av den 24 juni 2016****om den ståndpunkt som ska intas av medlemsstaterna på Europeiska unionens vägnar i Eurocontrols permanenta kommission beträffande de beslut som ska antas om centraliserade tjänster**

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 100.2 jämförd med artikel 218.9,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag, och

av följande skäl:

- (1) I rådets beslut (EU) 2015/2394 ⁽¹⁾ fastställdes unionens ståndpunkt avseende ett beslut om centraliserade tjänster som skulle fattas av Eurocontrols permanenta kommission (nedan kallad *den permanenta kommissionen*) den 9 december 2015. Syftet med det beslutet om centraliserade tjänster var att göra det möjligt för Eurocontrol att utarbeta finansierings- och upphandlingslösningar och tekniska specifikationer med sikte på att snabbt införa en ny europeisk tjänst för datakommunikation mellan luft och mark (*European Air/Ground Data Communication Services*, nedan kallad *EAGDCS*).
- (2) Ståndpunkten i beslut (EU) 2015/2394 var att ett beslut från den permanenta kommissionen om centraliserade tjänster måste senareläggas eftersom unionen inte hade tillgång till tillräcklig information för att bedöma innehållet i ett sådant beslut om centraliserade tjänster och eftersom det kunde ha föregripit Eurocontrols framtida verksamhet på ett sätt som skulle ha varit till skada för unionens verksamhet på detta område.
- (3) Till följd av unionens ståndpunkt enligt beslut (EU) 2015/2394 fattade den permanenta kommissionen inte något beslut om EAGDCS den 9 december 2015, utan uppmanade Eurocontrols verkställande organ att fortsätta arbeta med ett reviderat förslag i nära samarbete med branschens berörda aktörer och att tillhandahålla en bedömning av de ekonomiska kostnaderna för EAGDCS.
- (4) Eurocontrols verkställande organ och branschens berörda aktörer lade den 9 februari 2016 fram ett reviderat och gemensamt förankrat förslag om EAGDCS, och Eurocontrols verkställande organ säkerställde full tillgång till bedömningen av de ekonomiska kostnaderna med hjälp av befintliga genomförbarhetsstudier.
- (5) Den 6 april 2016 föreslog Eurocontrols verkställande organ att den permanenta kommissionen skulle anta det nya beslutet på grundval av förslaget om EAGDCS genom ett skriftligt förfarande.
- (6) Det beslutet avser utvecklingen av EAGDCS. Det har rättslig verkan eftersom det reglerar områden som omfattas av unionsrätten och kan, beroende på dess innehåll, konkret inverka på dessa områden. Det kan påverka den nytta som följer av det tekniska arbetet med datalänktjänster som utförs av det gemensamma företaget Sesar, risken för bristande samordning i fråga om certifiering och tillsyn med tanke på Europeiska byrån för luftfarts-säkerhets (nedan kallad *Easa*) roll på detta område och därmed risken för ineffektivt utnyttjande av medel från undervägsavgifter och stöd från unionen, samt kostnadseffektiviteten hos relevanta införandeåtgärder som ska vidtas av unionen inom ramen för Sesar-projektet.
- (7) Med tanke på de fördelar som kan uppnås genom utvecklingen av tekniska lösningar, såsom en demonstrator, bör beslutet som främjar relevant samarbete i princip stödjas. Beslutet bör dock innehålla villkor som skyddar unionens intressen på de punkter som avses ovan.
- (8) Den ståndpunkt som ska intas av medlemsstaterna på unionens vägnar i Eurocontrols permanenta kommission beträffande de beslut om centraliserade tjänster som den kommissionen ska anta bör därför fastställas.

⁽¹⁾ Rådets beslut (EU) 2015/2394 av den 8 december 2015 om den ståndpunkt som ska intas av medlemsstaterna på Europeiska unionens vägnar gällande de beslut som ska antas av Eurocontrols permanenta kommission vad gäller Eurocontrols roll och uppgifter och om centraliserade tjänster (EUT L 332, 18.12.2015, s. 136).

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Den ståndpunkt som ska intas av medlemsstaterna på unionens vägnar i Eurocontrols permanenta kommission ska vara följande:

Vad gäller det förslag av den 6 april 2016 som skickats ut av Eurocontrols verkställande organ är unionens ståndpunkt att stödja Eurocontrols verkställande organs fortsatta samarbete med leverantörer av flygtrafiktjänster och, när så är lämpligt, med luftfartygsoperatörer i Eurocontrols medlemsstater inom ramen för Sesar-projektet, inbegripet utarbetande av nödvändiga styrnings-, finansierings- och upphandlingslösningar, och att utarbeta tekniska specifikationer i syfte att snabbt införa de europeiska tjänsterna för datakommunikation mellan luft och mark (EAGDCS). Dessa arrangemang och tekniska lösningar kommer att överlämnas till provisoriska rådet/permanenta kommissionen i informations syfte innan eventuell upphandling inleds. Detta ska också ske på grundval av belägg för den tekniska och operativa genomförbarheten och utarbetandet av en uttömmande ekonomisk konsekvensbedömning.

Det beslut som ska antas i den permanenta kommissionen ska säkerställa att

- full hänsyn tas till resultatet av det tekniska arbete med datalänkar som utförs av det gemensamma företaget Sesar,
- de åtgärder som omfattas av det beslutet vidtas i samarbete med Easa i den mån beslutet gäller Easas arbete med att förbereda framtida certifiering och tillsyn av EAGDCS,
- det inte påverkar införandet och driften av EAGDCS, och inte heller upphandlingen av EAGDCS, som ska bli föremål för ytterligare beslut av Eurocontrols medlemsstater,
- de åtgärder som omfattas av det beslutet grundar sig på en överenskommelse med leverantörer av flygtrafiktjänster, och
- finansierings- och upphandlingslösningar samt tekniska specifikationer inte heller i fortsättningen påverkar några investeringskostnader eller tillhörande kostnader som redan uppstått för unionens medlemsstaters leverantörer av flygtrafiktjänster och luftfartygsoperatörer i överensstämmelse med kraven i kommissionens förordning (EG) nr 29/2009 ⁽¹⁾.

Medlemsstaterna ska agera gemensamt i unionens intresse.

Artikel 2

Detta beslut träder i kraft samma dag som det antas.

Utfärdat i Luxemburg den 24 juni 2016.

På rådets vägnar
A.G. KOENDERS
Ordförande

⁽¹⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 29/2009 av den 16 januari 2009 om krav på datalänktjänster för det gemensamma europeiska luftrummet (EUT L 13, 17.1.2009, s. 3).

RÅDETS BESLUT (EU, Euratom) 2016/1125**av den 8 juli 2016****om utnämning av en ledamot i Ekonomiska och sociala kommittén på förslag av Republiken Portugal**

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 302,

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska atomenergigemenskapen, särskilt artikel 106a,

med beaktande av den portugisiska regeringens förslag,

med beaktande av Europeiska kommissionens yttrande, och

av följande skäl:

- (1) Den 18 september 2015 och den 1 oktober 2015 antog rådet besluten (EU, Euratom) 2015/1600 ⁽¹⁾ och (EU, Euratom) 2015/1790 ⁽²⁾ om utnämning av ledamöter i Europeiska ekonomiska och sociala kommittén för perioden 21 september 2015–20 september 2020.
- (2) En plats som ledamot i Europeiska ekonomiska och sociala kommittén har blivit ledig till följd av att mandatet för Lino DA SILVA MAIA har löpt ut.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

José Custódio LEIRIÃO, *Member of the National Confederation of Solidarity Institutions (CNIS)*, utnämns härmed till ledamot i Europeiska ekonomiska och sociala kommittén för återstoden av mandatperioden, dvs. till och med den 20 september 2020.

Artikel 2

Detta beslut träder i kraft samma dag som det antas.

Utfärdat i Bryssel den 8 juli 2016.

På rådets vägnar

M. LAJČÁK

Ordförande

⁽¹⁾ Rådets beslut (EU, Euratom) 2015/1600 av den 18 september 2015 om utnämning av ledamöter i Europeiska ekonomiska och sociala kommittén för perioden 21 september 2015–20 september 2020 (EUT L 248, 24.9.2015, s. 53).

⁽²⁾ Rådets beslut (EU, Euratom) 2015/1790 av den 1 oktober 2015 om utnämning av ledamöter i Europeiska ekonomiska och sociala kommittén för perioden 21 september 2015–20 september 2020 (EUT L 260, 7.10.2015, s. 23).

KOMMISSIONENS BESLUT (EU) 2016/1126

av den 4 april 2016

om statligt stöd SA.35484 (2013/C) (f.d. SA.35484 [2012/NN]) för allmänna hälsoskyddskontroller enligt lagen om mjölk och fetter

[delgivet med nr C(2016) 1878]

(Endast den tyska texten är giltig)

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 108.2 första stycket,

efter att i enlighet med nämnda artikel (1) ha gett berörda parter tillfälle att yttra sig och med beaktande av deras synpunkter, och

av följande skäl:

1. FÖRFARANDE

- (1) Genom skrivelser av den 28 november 2011 och den 27 februari 2012 begärde Europeiska kommissionen (nedan kallad *kommissionen*) närmare uppgifter av Tyskland om den årliga rapporten 2010 om statligt stöd inom jordbrukssektorn, vilken Tyskland hade lämnat in enligt artikel 26 i rådets förordning (EU) 2015/1589 (2). Tyskland besvarade kommissionens frågor genom skrivelser av den 16 januari 2012 och den 27 april 2012. Av Tysklands svar framgick att Tyskland hade beviljat den tyska mjölksektorn finansiellt stöd i enlighet med 1952 års lag om handel med mjölk, mjölkprodukter och fetter (*Gesetz über den Verkehr mit Milch, Milcherzeugnissen und Fetten*, nedan kallad *lagen om mjölk och fetter* eller MFG).
- (2) Genom en skrivelse av den 2 oktober 2012 underrättade kommissionen Tyskland om att de aktuella åtgärderna hade registrerats som icke-anmält stöd med registreringsnummer SA.35484 (2012/NN). Genom skrivelser av den 16 november 2012 och av den 7, 8, 11, 13, 14, 15 och 19 februari, 21 mars, 8 april, 28 maj, 10 och 25 juni och 2 juli 2013 lämnade Tyskland ytterligare information.
- (3) Genom en skrivelse av den 17 juli 2013 (K(2013) 4457 slutlig) underrättade kommissionen Tyskland om sitt beslut att inleda ett förfarande enligt artikel 108.2 i EUF-fördraget (3) med avseende på vissa delåtgärder som genomförts enligt MFG (nedan kallat *beslutet att inleda förfarandet*). I samma skrivelse slog kommissionen fast att ytterligare delåtgärder, antingen för perioden från den 28 november 2001 till 31 december 2006 eller för perioden från den 1 januari 2007 eller för båda perioderna, var förenliga med den inre marknaden eller inte utgjorde något statligt stöd i den mening som avses i artikel 107.1 EUF-fördraget eller att de inte omfattades av bestämmelserna om statligt stöd.
- (4) Med avseende på de delåtgärder som omfattas av föreliggande beslut, nämligen delåtgärderna BW 9, BY 5, HE 8, NI 2, NW 1, RP 3, SL 4 och TH 8 (nedan kallade *delåtgärderna*) som avser allmänna hälsoskyddskontroller och som i beslutet att inleda förfarandet kallas delåtgärder för kontroll av främmande ämnen (4), framhöll kommissionen att delåtgärderna i alla avseenden verkade uppfylla kraven för att utgöra statligt stöd och uppmanade Tyskland att inkomma med synpunkter och lämna alla upplysningar som kunde underlätta en bedömning av stödet vad gäller perioden från den 28 november 2001.

(1) EUT C 7, 10.1.2014, s. 8.

(2) Rådets förordning (EU) 2015/1589 av den 13 juli 2015 om genomförandebestämmelser för artikel 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUTL 248, 24.9.2015, s. 9).

(3) Med verkan från och med den 1 december 2009 har artiklarna 87 och 88 i EG-fördraget ersatts av artikel 107 respektive 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget). Innehållet i bestämmelserna är dock i sak oförändrat. I detta beslut ska hänvisningar till artiklarna 87 och 88 i EG-fördraget i tillämpliga fall förstås som hänvisningar till artiklarna 107 och 108 i EUF-fördraget. Genom EUF-fördraget infördes också vissa förändringar i terminologin, t.ex. ersattes gemenskapen med unionen och den gemensamma marknaden med den inre marknaden. I detta beslut används EUF-fördragets terminologi genomgående.

(4) Även om den kortfattade beskrivningen av delåtgärderna BW 9 och RP 3 i bilagan till beslutet att inleda förfarandet också avser andra kvalitetskontroller, framgick det tydligt av de ytterligare upplysningar som lämnades av Tyskland att dessa åtgärder enbart avser kontroll av främmande ämnen, som är föremål för föreliggande beslut, och inte övriga kvalitetskontroller.

- (5) Genom en skrivelse av den 20 september 2013 lämnade Tyskland sina synpunkter på beslutet att inleda förfarandet.
- (6) Beslutet att inleda förfarandet offentliggjordes i *Europeiska unionens officiella tidning* ⁽¹⁾. Kommissionen uppmanade övriga berörda parter att inkomma med synpunkter inom en månad. Kommissionen mottog synpunkter från tio berörda parter om de delåtgärder som avses i skäl 4. De mottagna synpunkterna vidarebefordrades till Tyskland genom skrivelser av den 27 februari, 3 mars och 3 oktober 2014. Tyskland yttrade sig inte över dessa synpunkter.

2. BESKRIVNING AV STÖDORDNINGEN

- (7) MFG är en tysk federal lag som trädde i kraft 1952. Den utgör den rättsliga ramen för de aktuella delåtgärderna och gäller på obestämd tid.
- (8) Enligt § 22.1 i MFG har de tyska delstaterna rätt att införa en mjölkavgift för mejerier på grundval av mängden levererad mjölk.
- (9) I § 22.2 i MFG föreskrivs att de medel som erhålls genom mjölkavgiften endast får användas för följande ändamål:
 - a) Främjande och bibehållande av kvaliteten på grundval av vissa genomförandebestämmelser.
 - b) Förbättring av hygien vid utvinning, leverans, bearbetning och distribution av mjölk och mjölkprodukter.
 - c) Registrering av mjölkavkastningen.
 - d) Rådgivning till företagen avseende frågor som rör mejeriproduktion och löpande fortbildning av unga anställda inom detta område.
 - e) Reklam för att öka konsumtionen av mjölk och mjölkprodukter.
 - f) Genomförande av uppgifter som överlätits enligt lagen om mjölk och fetter.
- (10) I § 22.2a i MFG föreskrivs att de medel som erhålls från mjölkavgiften genom undantag från punkt 2 även kan användas för att
 - a) minska strukturellt betingade ökade insamlingskostnader vid leverans av mjölk och grädde från producenterna till mejeriet,
 - b) minska de ökade transportkostnaderna vid leverans av mjölk mellan mejerier, såvida leveransen är nödvändig för att säkerställa försörjningen av konsumtionsmjölk inom det mottagande mejeriets försäljningsområde och
 - c) främja kvaliteten vid den centrala distributionen av mjölkprodukter.
- (11) I delstaterna Baden-Württemberg, Bayern, Hessen, Niedersachsen, Nordrhein-Westfalen, Rheinland-Pfalz, Saarland och Thüringen användes mjölkavgiften för att finansiera de delåtgärder som anges i skäl 4.
- (12) Delåtgärderna avser kontroll av olika främmande ämnen i mjölk och mjölkprodukter, såsom dioxin, polyklorobifenyl (PCB), aflatoxin, tvättmedel, bekämpningsmedel och polyklorerat väte, som kan vara skadliga för människors hälsa. Kontrollerna utfördes av de särskilda kontrollorgan som utsetts av de ansvariga offentliga myndigheterna i de olika delstater där delåtgärderna genomfördes. Kontrollproverna togs slumpvis och anonymt från mjölktransportfordonen. Syftet med kontrollerna var att övervaka förekomsten av främmande ämnen i mjölken för att förebygga risker för människors hälsa och skydda konsumenterna. Dessa aktiviteter kallas i detta beslut för kontroll av främmande ämnen. För perioden 2001–2011 uppgick den totala budgeten för dessa aktiviteter (sammantaget för samtliga delstater där delåtgärderna utfördes) till cirka nio miljoner euro.

⁽¹⁾ EUT C 7, 10.1.2014, s. 8.

- (13) Enligt den bedömning som gjordes av kommissionen i beslutet att inleda förfarandet underlät Tyskland att redovisa de bestämmelser i nationell lag eller unionslagstiftning som kunde motivera att kontrollen av främmande ämnen klassificerades som icke-stöd. Kommissionen var dessutom inte säker på om delåtgärderna inte medförde en fördel för mejerierna eftersom den ansåg att kontrollerna syftade till att säkerställa mjölkprodukternas kvalitet och att de berörda mejeriföretagen därför i normalfallet borde svara för kostnaderna för att utföra de kontrollerna. Kommissionen framhöll också att de aktuella kvalitetskontrollerna genomförs rutinmässigt.

3. SYNPKTER FRÅN TYSKLAND

- (14) Tyskland beskrev den rättsliga grunden för kontrollen av främmande ämnen. Det fanns två uppsättningar regler. Den första uppsättningen reglerade genomförandet av kontrollerna inom ramen för systemet för kontroll av främmande ämnen. Detta omfattade metodologiska förberedelser och fastställande av en tidsplan för kontrollerna, genomförande av stickprovstagning, testmetod och utnyttjande av resultat. Dessa aktiviteter omfattades till största delen av lagen om livsmedelssäkerhet.
- (15) Den andra uppsättningen regler avsåg aktiviteternas finansiering. Som framgår av beslutet att inleda förfarandet finansierades dessa aktiviteter av den mjölkavgift som betalades av mejerierna. Den rättsliga grunden var § 22.2 i MFG. Ytterligare genomförandebestämmelser fanns på regional nivå, inklusive budgetregler.
- (16) Tyskland redovisade en översikt över gällande lagar om livsmedelssäkerhet.
- a) På unionsnivå. Den officiella kontrollen av livsmedelssäkerhet reglerades i följande rättsakter: Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 178/2002 ⁽¹⁾, Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 882/2004 ⁽²⁾, Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 854/2004 ⁽³⁾, särskilt bilaga IV, Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 852/2004 ⁽⁴⁾, särskilt del A i bilaga I, kommissionens förordning (EG) nr 1881/2006 ⁽⁵⁾ och Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 396/2005 ⁽⁶⁾. Kontrollen av restsubstanser eller ämnen reglerades i rådets direktiv 96/23/EG ⁽⁷⁾ och kommissionens beslut 97/747/EG ⁽⁸⁾.
- b) På nationell nivå. Den officiella kontrollen av livsmedelssäkerhet och kontrollen av restsubstanser eller ämnen reglerades genom lagen om livsmedels- och fodersäkerhet (*Lebensmittel- und Futtermittelgesetzbuch*), förvaltningsföreskriften om principerna för genomförande av officiella säkerhetskontroller av livsmedel och foder (*Allgemeine Verwaltungsvorschrift über die Grundsätze zur Durchführung der amtlichen Überwachung der Erhaltung lebensmittelrechtlicher, weinrechtlicher, futtermittelrechtlicher und tabakrechtlicher Vorschriften*) och förordningen om begränsning av främmande ämnen i livsmedel (*Verordnung zur Begrenzung von Kontaminanten in Lebensmittel*) samt den nationella kontrollplanen för restsubstanser (*Nationaler Rückstandskontrollplan*).
- c) Förutom dessa officiella kontroller av livsmedelssäkerheten utfördes kontrollen av främmande ämnen på grundval av följande bestämmelser i unionslagstiftningen och den nationella lagstiftningen: Förordning (EG) nr 178/2002, förordning (EG) nr 882/2004 och kommissionens rekommendation 2011/516/EU ⁽⁹⁾, § 14 i MFG, § 50 och 51 i lagen om livsmedels- och fodersäkerhet och de årligen offentliggjorda regionala (delstatliga) bestämmelserna om godkännande av genomförandet av kontrollen av främmande ämnen och dess finansiering.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 178/2002 av den 28 januari 2002 om allmänna principer och krav för livsmedelslagstiftning, om inrättande av Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet och om förfaranden i frågor som gäller livsmedelssäkerhet (EGTL 31, 1.2.2002, s. 1).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 882/2004 av den 29 april 2004 om offentlig kontroll för att säkerställa kontrollen av efterlevnaden av foder- och livsmedelslagstiftningen samt bestämmelserna om djurhälsa och djurskydd (EUT L 165, 30.4.2004, s. 1).

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 854/2004 av den 29 april 2004 om fastställande av särskilda bestämmelser för genomförandet av offentlig kontroll av produkter av animaliskt ursprung avsedda att användas som livsmedel (EUT L 139, 30.4.2004, s. 206).

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 852/2004 av den 29 april 2004 om livsmedelshygien (EUT L 139, 30.4.2004, s. 1).

⁽⁵⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 1881/2006 av den 19 december 2006 om fastställande av gränsvärden för vissa främmande ämnen i livsmedel (EUT L 364, 20.12.2006, s. 5).

⁽⁶⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 396/2005 av den 23 februari 2005 om gränsvärden för bekämpningsmedelsrester i eller på livsmedel och foder av vegetabiliskt och animaliskt ursprung och om ändring av rådets direktiv 91/414/EEG (EUT L 70, 16.3.2005, s. 1).

⁽⁷⁾ Rådets direktiv 96/23/EG av den 29 april 1996 om införande av kontrollåtgärder för vissa ämnen och restsubstanser av dessa i levande djur och i produkter framställda därav och om upphävande av direktiv 85/358/EEG och 86/469/EEG samt beslut 89/187/EEG och 91/664/EEG (EGTL L 125, 23.5.1996, s. 10).

⁽⁸⁾ Kommissionens beslut 97/747/EG av den 27 oktober 1997 om fastställande av omfattning och frekvens av provtagningar som föreskrivs i rådets direktiv 96/23/EG för kontroll av vissa ämnen och restsubstanser av dessa i vissa animaliska produkter (EGT L 303, 6.11.1997, s. 12).

⁽⁹⁾ Kommissionens rekommendation 2011/516/EU av den 23 augusti 2011 om minskning av dioxiner, furaner och PCB i foder och livsmedel (EUT L 218, 24.8.2011, s. 23).

- (17) Tyskland redovisade statistik om de officiella kontrollerna av livsmedelssäkerhet, kontrollerna av restsubstanser och kontrollen av främmande ämnen samt en förteckning över de organ som var ansvariga för de kontrollerna.

3.1 Synpunkter från Tyskland om att betrakta kontrollen av främmande ämnen som ett ytterligare inslag i det officiella systemet för kontroll av livsmedelssäkerheten

- (18) Tysklands huvudargument var att kontrollen av främmande ämnen är ett ytterligare inslag i det officiella systemet för övervakning av livsmedelssäkerheten och att det inte medför några fördelar för mejerierna. Tyskland lämnade följande förklaring i det sammanhanget:
- (19) Kontrollen av främmande ämnen utgjorde ett ytterligare inslag i det officiella systemet för livsmedelskontroll som grundades på unionsrätten och den nationella lagstiftningen och bidrog till ett förebyggande och hälsoinriktat konsumentskydd samt en riskbaserad krishantering.
- (20) Kontrollen av främmande ämnen kunde inte betraktas som rutinkontroller. Kontrollerna enligt systemet för kontroll av främmande ämnen gjordes som stickprov efter det att mjölken samlats in av mjölktransportfordonen. Tidsplanen för provtagningen togs fram av särskilda kontrollorgan som officiellt tilldelats denna uppgift. De utsedda organen bestämde från vilka fordon och när proverna skulle tas och hur länge de skulle pågå. De utsedda organen fastställde också vilka främmande ämnen som skulle analyseras.
- (21) När de utsedda organen bestämde tidsplanen för kontrollerna och vilka främmande ämnen som skulle bli föremål för analys utgick de från tidigare analyser, resultat som redan samlats in, befintliga risker för folkhälsa och livsmedelssäkerhet, regionala särdrag, miljöfaktorer, incidenter och andra liknande skäl. Tidsplanen för kontrollerna och de främmande ämnena kunde variera beroende på region och kan tillfälligt ändras. Inte alla främmande ämnen för vilka det finns lagstadgade gränsvärden kontrollerades. Samtidigt kunde kontrollerna omfatta andra främmande ämnen som inte omfattas av lagstadgade gränsvärden men som på grundval av analyser anses medföra hälsorisker. Kontrollerna fokuserade därför på olika prioriteringar över tid. I vissa fall dominerade kontrollerna av radioaktiva främmande ämnen, i andra fall kontrollerna av aflatoxin eller dioxin. Det var också möjligt att utföra kontrollerna i enlighet med regionala prioriteringar.
- (22) Den information som samlades in under dessa kontroller användes för att fastställa status i en viss mjölkregion med avseende på regionens exponering för vissa främmande ämnen som medför hälsorisker. Denna information användes sedan av de behöriga offentliga myndigheterna för att vidta förebyggande hälsoskyddsåtgärder i form av officiella kontroller av livsmedelssäkerhet och folkhälsa, lagstiftning, informationsspridning osv. Denna typ av kontroll omfattades av det system för "officiella kontroller och andra åtgärder med hänsyn till omständigheterna, däribland information till allmänheten om livsmedels- och fodersäkerhet och riskerna med livsmedel och foder, övervakning av livsmedels- och fodersäkerheten och annan övervakning på alla stadier i produktions-, bearbetnings- och distributionskedjan" som avses i artikel 17.2 i förordning (EG) nr 178/2002.
- (23) Framför allt utnyttjades den information som erhöles från kontrollerna till att anpassa de officiella kontrollplanerna i enlighet med förordning (EG) nr 882/2004. Enligt förordning (EG) nr 178/2002 ska medlemsstaternas åtgärder för livsmedelssäkerhet bygga på riskbedömningar som görs på ett oberoende, objektivt och öppet sätt och grundas på tillgängliga vetenskapliga uppgifter och rön. Det kravet förtydligades ytterligare i förordning (EG) nr 852/2004 och förordning (EG) nr 854/2004. De resultat som erhöles från kontrollen av främmande ämnen användes av de behöriga tyska livsmedelssäkerhetsmyndigheterna som en grund för sådana riskbedömningar och åtgärder.
- (24) I enlighet med artikel 17.2 i förordning (EG) nr 178/2002 var medlemsstaterna skyldiga att förutom att upprätta ett system med officiella kontroller vidta andra åtgärder med hänsyn till omständigheterna för att säkra livsmedelssäkerheten. Även om åtgärderna inte beskrevs konkret i den bestämmelsen hävdade Tyskland att de organ i medlemsstaterna som utöver de officiella kontrollerna genomförde sådana lämpliga kontrollåtgärder inte överträdde reglerna om statligt stöd. I enlighet med detta hävdade Tyskland att kontrollen av främmande ämnen kompletterade den officiella kontrollen av livsmedelssäkerhet.
- (25) Samma strategi tillämpades i andra EU-rättsakter på området för livsmedelssäkerhet. Enligt artikel 3 första stycket i förordning (EG) nr 882/2004 ska medlemsstaterna se till att offentlig kontroll genomförs regelbundet, och enligt

andra stycket i samma artikel får offentlig kontroll också genomföras på ad hoc-basis. Kontrollerna ska vara riskbaserade. Även i direktiv 96/23/EG tillämpas denna struktur. Enligt artikel 11 i direktivet får medlemsstaterna företa kompletterande officiella stickprovskontroller, förutom de planerade officiella kontrollerna. I kommissionens rekommendation om minskning av dioxiner, furaner och PCB i foder och livsmedel anges dessutom rekommenderade nivåer som ligger under de lagstadgade gränsvärden som fastställs i förordning (EG) nr 1881/2006 och som skulle hjälpa behöriga myndigheter och aktörer att upptäcka fall där det vore lämpligt att hitta föroreningskällan och vidta åtgärder för att minska eller eliminera förekomsten av främmande ämnen.

- (26) Enligt unionslagstiftningen, som har till syfte att säkerställa en hög skyddsnivå för människors hälsa och för konsumenternas intressen när det gäller livsmedel (artikel 1 i förordning (EG) nr 178/2002), ska åtgärderna för livsmedelssäkerhet göras på ett oberoende, objektiva och öppet sätt och grundas på tillgängliga vetenskapliga uppgifter och rön. Resultaten från kontrollen av främmande ämnen användes som en grund för att uppfylla dessa principer på det sätt som beskrivs närmare i förordning (EG) nr 852/2004 och förordning (EG) nr 854/2004. När det gäller kontrollerna av dioxin och PCB hänvisar Tyskland dessutom till kommissionens rekommendation om minskning av dioxiner, furaner och PCB i foder och livsmedel.
- (27) Resultatet från kontrollerna användes dessutom för att identifiera långsiktiga trender, analysera riskfaktorer och orsaker och underhålla databaser som utnyttjades i vetenskapliga syften och för krisförebyggande. Den insamlade informationen var en användbar källa för mer långtgående politiska och administrativa beslut, för fallstudier och för spridning av neutral information.
- (28) Kontrollproverna togs från pooler (en pool består av mjölk som samlats in av ett mjölktransportfordon från flera olika mjölkproducenter, varvid antalet mjölkproducenter kunde variera). Mejeriföretagen informerades inte om provtagningen och kontrollerna. De informerades inte heller om kontrollresultaten. Därför utnyttjade mejeriföretagen inte proverna, och de hade heller ingen nytta av dem när de skulle släppa ut sina produkter på marknaden eller fastställa produkternas kvalitet eller pris. Endast om proverna visade att det fanns en hög halt av främmande ämnen eller att de lagstadgade gränsvärdena uppnåts eller överskridits inledde kontrollorganen särskilda undersökningar och informerades mejeriföretagen om undersökningen.
- (29) Om det utsedda organet i samband med kontrollen av främmande ämnen upptäckte värden som var höga men som låg under de lagstadgade gränsvärdena påbörjades en utvärderingsprocess för att hitta föroreningskällan, såsom foder, desinficeringsmetoder, miljöincidenter osv. Företaget eller företagen som orsakade föroreningen ålades att på egen bekostnad vidta åtgärder för att eliminera föroreningskällan. Denna utvärdering var användbar i förebyggande syfte.
- (30) Om det utsedda organet i samband med kontrollen av främmande ämnen upptäckte värden som låg över de lagstadgade gränsvärdena eller förekomsten av ett ämne som är förbjudet enligt lag inleddes en fullständig kompletterande kontroll. Den behöriga myndigheten utfärdade då ett förbud mot att leverera mjölk och beordrade ytterligare provtagning. Den förorenade mjölken förstördes. Om föroreningsvärden som översteg de lagstadgade gränsvärdena påträffades igen utdömde den behöriga myndigheten påföljder i enlighet med tysk förvaltningsrätt eller, i förekommande fall, straffrätt. För mejeriföretagen var kontrollen av främmande ämnen följaktligen antingen neutral (om inga problem upptäcktes) eller knuten till negativa konsekvenser (om det framkom att de lagstadgade gränsvärdena för främmande ämnen hade överskridits). Förbudet mot att leverera mjölk upphävdes först när proverna visade att mjölken var fri från främmande ämnen.
- (31) Avslutningsvis konstaterade Tyskland att kontrollen av främmande ämnen inte var en åtgärd till förmån för mejeribranschen utan att den var avsedd att skydda konsumenterna och framför allt konsumenternas hälsa. Konsumentskydd är ett av målen i EUF-fördraget, särskilt i enlighet med artikel 4.2 jämförd med artikel 169.1, och i enlighet med Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna ⁽¹⁾, särskilt artikel 38.
- (32) Kontrollen av främmande ämnen motsvarade dessutom medlemsstaternas uttalade skyldighet att garantera att officiella kontroller av livsmedelssäkerheten utförs, och därför skulle medlemsstaten i fråga svara för kostnaderna för dessa kontroller.

⁽¹⁾ EGT C 364, 18.12.2000, s. 1.

- (33) Tyskland uppgav att mejeriföretagen genomförde sina egna kontroller för att kontrollera att mjölken uppfyllde de lagstadgade gränsvärdena för främmande ämnen. Mejeriföretagen svarade själva för kostnaderna för dessa egenkontroller. Skyldigheten att genomföra sådana kontroller uppkom genom artikel 17.1 i förordning (EG) nr 178/2002. Mejeriföretagens ansvar för livsmedelssäkerheten när det gäller skadliga ämnen beskrevs dessutom i andra rättsakter, till exempel förordningarna (EG) nr 1881/2006 och (EG) nr 396/2005 samt kommissionens förordning (EG) nr 37/2010 ⁽¹⁾.
- (34) Det fanns inga nationella bestämmelser om att mejeriföretagen var tvungna att svara för kostnaderna för de officiella kontrollerna och det fanns ingen skyldighet att betala avgifter för dem. Mejeriföretagen var skyldiga att svara för kostnaderna för sina egna kontroller av att lagstiftningen om livsmedelssäkerhet och de lagstadgade gränsvärdena för främmande ämnen och rests substanser efterlevdes. De kontrollerna omfattas inte av systemet för offentliga kontroller av främmande ämnen.

3.2 Övriga synpunkter från Tyskland

- (35) Tyskland hävdade att medlemsstaterna hade rätt att utföra kontrollåtgärder, såsom kontroll av främmande ämnen. Denna rätt var en naturlig följd av den avgränsning av behörigheter som gjordes i fördragen (EU-fördraget och EUF-fördraget) mellan unionens institutioner och medlemsstater när det gäller att genomföra unionsrätten. Tyskland hänvisade till artiklarna 290 och 291 i EUF-fördraget, där EU-institutionernas och medlemsstaternas olika roller fastställs. Av dessa artiklar framgick att medlemsstaterna i första hand var ansvariga för att säkerställa genomförandet av unionsrätten. Sådana funktioner som kontroller ingick i deras ansvarsområde. Tyskland hänvisade också till de förenade målen 205–215/82 ⁽²⁾, där domstolen uppgav att det enligt de allmänna principer som unionens institutionella system vilar på och som styr förbindelserna mellan unionen och medlemsstaterna var medlemsstaternas skyldighet att se till att unionens bestämmelser genomförs inom deras respektive territorier.
- (36) Tyskland hävdade därför att artikel 291 i EUF-fördraget skulle ha överträtts enbart om färre kontroller än de som anges i artikel 17.2 i förordning (EG) nr 178/2002 hade utförts och inte, som i det här aktuella fallet, på grund av att Tyskland utfört ytterligare kontroller som kompletterade de officiella livsmedelssäkerhetskontrollerna i enlighet med bestämmelserna i förordning (EG) nr 178/2002.
- (37) Som svar på en fråga från kommissionen om möjligheten att tillämpa reglerna om tjänster av allmänt ekonomiskt intresse tillbakavisade Tyskland tanken att kontrollen av främmande ämnen skulle kunna tolkas i enlighet med kommissionens meddelande om tillämpning av EU:s regler om statligt stöd på ersättning för tillhandahållande av tjänster av allmänt ekonomiskt intresse ⁽³⁾. Tvärtom ansåg Tyskland att kontrollen av främmande ämnen kunde betraktas som en icke-ekonomisk verksamhet. Tyskland hänvisade i sammanhanget till målen C-364/92, C-343/95 och C-288/11 P ⁽⁴⁾, där domstolen hävdade att en uppgift som omfattade utövandet av en offentlig tillsynsbehörighet som syftade till att trygga den allmänna säkerheten inte var av ekonomisk natur eftersom detta var en uppgift av allmänintresse, avsedd att skydda befolkningen som helhet. Det faktum att en sådan uppgift lades ut på ett privat organ förändrade dessutom inte dess offentliga karaktär. När det gällde det aktuella fallet med kontroll av främmande ämnen genomförde de utsedda kontrollorganen en uppgift för det offentliga som bidrog till att förbättra systemet för hälso- och sjukvård. Medlemsstaten var skyldig att säkerställa ett hälsoskydd på hög nivå i enlighet med såväl unionsrätten ⁽⁵⁾ som Tysklands grundlag och hade i detta avseende skönsmässiga befogenheter.
- (38) Som svar på kommissionens fråga om bestämmelsen i artikel 17.2 i förordning (EG) nr 178/2002 medförde en klar och precis skyldighet för medlemsstaterna i den mening som avses i mål T-351/02, så att man kan utesluta att stödet kan tillskrivas medlemsstaten, svarade Tyskland att i mål T-351/02 gällde frågan om stödet kunde tillskrivas medlemsstaten, medan den i det här aktuella fallet gällde förekomsten av en fördel för mejeriföretagen.

⁽¹⁾ Kommissionens förordning (EU) nr 37/2010 av den 22 december 2009 om farmakologiskt aktiva substanser och deras klassificering med avseende på MRL-värden i animaliska livsmedel (EUT L 15, 20.1.2010, s. 1).

⁽²⁾ Domstolens dom av den 21 september 1983 i de förenade målen 205–215/82, Deutsche Milchkontor GmbH m.fl. mot Förbundsrepubliken Tyskland, ECLI:EU:C:1983:233.

⁽³⁾ EUT C 8, 11.1.2012, s. 4.

⁽⁴⁾ Domstolens dom av den 19 januari 1994 i mål C-364/92, SAT Fluggesellschaft mot Eurocontrol, ECLI:EU:C:1994:7, domstolens dom av den 18 mars 1997 i mål C-343/95, Cali & Figli mot Servizi Ecologici Porto di Genova, ECLI:EU:C:1997:160, domstolens dom av den 19 december 2012 i mål C-288/11 P, Mitteldeutsche Flughafen och Flughafen Leipzig-Halle mot kommissionen, ECLI:EU:C:2012:821.

⁽⁵⁾ Artikel 35 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, artiklarna 114.3 och 168.1 i EUF-fördraget, artikel 2.2 i Tysklands grundlag (*Grundgesetz*).

- (39) Dessutom hävdade Nordrhein-Westfalen att delåtgärd NW1 inte var selektiv eftersom den avsåg mejeribranschen som helhet i den delstaten. Nordrhein-Westfalen åtnjöt en lagstadgad suveränitet som gjorde det möjligt att bestämma delåtgärdens materiella och regionala omfattning. Nordrhein-Westfalen underströk på nytt att åtgärden syftade till att utföra allmänna hälsoskyddskontroller och var av allmänintresse.

4. SYNPKUNKTER FRÅN BERÖRDA PARTER

- (40) Mellan den 6 och 18 februari 2014 mottog kommissionen totalt tio skrivelser från berörda parter med synpunkter om det stöd som beviljats genom delåtgärderna (¹).
- (41) I en skrivelse som registrerades av kommissionen den 6 februari 2014 uppgav *Milchwirtschaftlicher Verein Allgäu-Schwaben e.V.* att programmen för kontroll av rests substanser och främmande ämnen i mjölkprodukter måste betraktas som ett tillägg till det nationella kontrollprogrammet och att syftet var konsumentskydd och krisförebyggande. Föreningen påpekade att proverna togs från olika företag för att skapa en allmän bild av de olika regionerna i Bayern. Resultaten spreds. På så sätt kunde man utveckla förebyggande strategier och åtgärder som i slutändan kunde leda till lägre föreningsnivåer. Av dessa skäl medförde åtgärderna inte någon fördel för de kontrollerade mejeriföretagen.
- (42) I en skrivelse som registrerades av kommissionen den 10 februari 2014 uppgav *Gewerkschaft Nahrung-Genuss-Gaststätten Region Allgäu* att kontrollen av halten av främmande ämnen och radioaktiva substanser i mjölkprodukter utgjorde en mycket viktig del av konsumentskyddet. Åtgärden var mycket värdefull, inte för det aktuella mejeriföretaget, utan för samtliga mjölkkonsumenter.
- (43) I en skrivelse som registrerades av kommissionen den 10 februari 2014 uppgav *Landeskontrollverband Nordrhein-Westfalen e.V.* att man stödde yttrandet från Nordrhein-Westfalen (som lämnades till kommissionen som en del av Tysklands svar av den 20 september 2013).
- (44) I en skrivelse som registrerades av kommissionen den 10 februari 2014 uppgav *Landesvereinigung der Michwirtschaft NRW e.V.* att man stödde yttrandet från Nordrhein-Westfalen (som lämnades till kommissionen som en del av Tysklands svar av den 20 september 2013).
- (45) I en skrivelse som registrerades av kommissionen den 11 februari 2014 uppgav *Landesvereinigung Thüringer Milch e.V.* att man stödde yttrandet från *Freistaat Thüringen* (som lämnades till kommissionen som en del av Tysklands svar av den 20 september 2013).
- (46) I en skrivelse som registrerades av kommissionen den 13 februari 2014 uppgav *Genossenschaftsverband Bayern* att kontrollprogrammet för att upptäcka rests substanser och främmande ämnen i mjölk och mjölkprodukter inte medförde några konkurrensfördelar för mejeriföretagen. Programmet syftade i första hand till att bygga upp en kapacitet för att reagera i krisituationer och skydda konsumenterna mot osäkra produkter och tjänade därmed ett allmänintresse. Provtagningen genomfördes slumpmässigt. Mejeriföretagen förde inga register och de informerades heller inte om resultaten, om inte de lagstadgade gränsvärdena överskreds. Tvärtom drev mejeriföretagen på egen hand ett mer omfattande och detaljerat kvalitetssäkerhetssystem som inte kunde jämföras med kontrollen av främmande ämnen.
- (47) I en skrivelse som registrerades av kommissionen den 14 februari 2014 uppgav *Milchwirtschaftliche Arbeitsgemeinschaft Rheinland-Pfalz e.V.* att delåtgärd RP 3 inte kunde betraktas som statligt stöd eftersom det inte medförde fördelar för några företag eller en viss produktionssektor som kunde snedvrیدا eller hotade att snedvrیدا konkurrensen eller kunde påverka handeln mellan medlemsstaterna. Föreningen hävdade att avgiften inte användes för att täcka kostnaderna för kontroller som mejeriföretagen var skyldiga att utföra enligt förordning (EG) nr 852/2004, Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 853/2004 (²) och förordning (EG) nr 854/2004. Tvärtom utfördes de aktuella kontrollerna för de offentliga myndigheternas räkning, och de utfördes som stickprov och var inte rutinmässiga till sin natur. Följaktligen utgjorde de aktuella kontrollerna en

(¹) Kommissionen mottog synpunkter från föreningen *Landesvereinigung der Milchwirtschaft Niedersachsen e.V.* om samtliga åtgärder som finansierades via mjölkavgiften och inte bara de delåtgärder som avses här. Föreningen ansåg att det inte förelåg något stöd. En fullständig beskrivning av dessa synpunkter återfinns i kommissionens beslut C(2015) 6295 final av den 18 september 2015 om av Tyskland beviljat statligt stöd SA.35484 (2013/C) (f.d. SA.35484 (2012/NN)) till mjölk kvalitets tester enligt lagen om mjölk och fetter.

(²) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 853/2004 av den 29 april 2004 om fastställande av särskilda hygienregler för livsmedel av animaliskt ursprung (EUT L 139, 30.4.2004, s. 55).

del av åtgärderna för krisförebyggande och krishantering i enlighet med artikel 17.2 i förordning (EG) nr 178/2002. Föreningen drar därför slutsatsen att betalningen för kontrollerna inte befriade mejeriföretagen från deras egna kostnader utan utgjorde kostnader som uppkom för de offentliga myndigheterna på grund av deras skyldighet att övervaka den allmänna livsmedelssäkerheten.

- (48) *Milchwirtschaftliche Arbeitsgemeinschaft Rheinland-Pfalz e.V.* uppgav att om delåtgärd RP 3 ändå skulle betraktas som statligt stöd måste stödets förenlighet för perioden från och med år 2007 bedömas i enlighet med kapitel IV.J i gemenskapens riktlinjer för statligt stöd till jordbruk och skogsbruk 2007–2013 ⁽¹⁾.
- (49) I en skrivelse som registrerades av kommissionen den 18 februari 2014 uppgav *DHB-Netzwerk Haushalt e.V.* att programmet för kontroll av främmande ämnen, programmet för bedömning av radioaktivitet och analyserna av näringsämnen gav ett viktigt bidrag till konsumentskyddet och stärkte konsumenternas medvetenhet. Föreningen underströk kontrollresultatets neutrala karaktär (de påverkades inte av mejeribranschen), den snabba upptäckten av skadliga ämnen i mjölkprodukter och möjligheten att reagera snabbt i krissituationer.
- (50) I en skrivelse som registrerades av kommissionen den 18 februari 2014 hävdade *Landesvereinigung der Bayerischen Milchwirtschaft e.V.* att kontrollerna för att upptäcka skadliga ämnen i mjölk och mjölkprodukter var viktiga för konsumenternas förtroende för mjölkprodukternas säkerhet. Kontrollerna fungerade som ett system för att i ett tidigt skede upptäcka och avvärja risker eller vidta nödvändiga förebyggande åtgärder.

5. BEDÖMNING AV FÖREKOMSTEN AV STÖD

- (51) I beslutet att inleda förfarandet hävdade kommissionen att delåtgärderna verkade ha alla de egenskaper som krävs för att betraktas som statligt stöd. Kommissionen uppgav att Tyskland inte kunnat ange den tillämpliga lag på området för officiella kontroller av livsmedelssäkerhet och kontroll av främmande ämnen som ålägger medlemsstaten denna uppgift. Kommissionen ansåg att det var medlemsstaternas skyldighet att kontrollera förekomsten av främmande ämnen och att det innebar en fördel för dem om kontrollerna utfördes och betalades av delstaten.
- (52) Under det formella granskningsförfarandet hävdade Tyskland och de berörda parterna att kontrollen av främmande ämnen inte medförde någon fördel för mejerierna. Tyskland presenterade omfattande information om delåtgärdernas juridiska, administrativa och faktiska aspekter. Det är därför nödvändigt att på nytt undersöka frågan om förekomsten av stöd och framför allt förekomsten av fördelar för mejerierna.
- (53) Enligt artikel 107.1 i EUF-fördraget är "stöd som ges av en medlemsstat eller med hjälp av statliga medel, av vilket slag det än är, som snedvrider eller hotar att snedvrida konkurrensen genom att gynna vissa företag eller viss produktion, oförenligt med den inre marknaden i den utsträckning det påverkar handeln mellan medlemsstaterna."
- (54) De villkor som fastställs i artikel 107.1 i EUF-fördraget är kumulativa. För att kunna fastställa att en åtgärd utgör statligt stöd i den mening som avses i artikel 107.1 i EUF-fördraget måste därför alla ovanstående villkor vara uppfyllda. Om ett av villkoren inte är uppfyllt kan den relevanta åtgärden således inte anses utgöra statligt stöd.
- (55) Villkoret för förekomst av statligt stöd kommer att undersökas före de övriga villkor som anges i artikel 107.1 i EUF-fördraget eftersom Tysklands och de berörda parternas huvudargument var att delåtgärderna inte medförde några fördelar för mejerierna.
- (56) Tysklands och de berörda parternas argument grundas på förekomsten av de olika kontrolluppgifter som anges i unionsrätten och den nationella lagstiftningen om livsmedelssäkerhet och framför allt gränsdragningen mellan

⁽¹⁾ EUT C 319, 27.12.2006, s. 1.

de officiella kontroller som utförs av de behöriga organen och de egenkontroller som utförs av mejeriföretagen. Enligt Tyskland är den kontroll av främmande ämnen som utförs av de utsedda organen och som finansieras offentligt genom mjölkavgiften ett komplement till den officiella livsmedelssäkerhetskontrollen och skild från de egenkontroller som utförs av mejeriföretagen själva och som de senare ska betala för. Att delstaten utför kontrollen av främmande ämnen medför därför ingen fördel för mejerierna.

- (57) För att kontrollera om dessa argument är giltiga måste man analysera 1) var man ska placera kontrollen av främmande ämnen i det system för kontrollskyldigheter som inrättats genom unionsrätten och den nationella lagstiftningen om livsmedelssäkerhet, dvs. om den kontrollen utförs som en skyldighet som ålagts delstaten eller de privata livsmedelsaktörerna (mejerierna) och 2) på grundval av resultatet av den analysen, om kontrollen av främmande ämnen medför en fördel för mejeriföretagen i den mening som avses i artikel 107.1 i EUF-fördraget.

5.1 Kontrollskyldigheter enligt unionsrätten och den nationella lagstiftningen om livsmedelssäkerhet

- (58) Som anges i beslutet att inleda förfarandet inleds den undersökta perioden den 28 november 2001 (se skäl 152 i beslutet att inleda förfarandet). Analysen av de relevanta bestämmelserna i lagarna om livsmedelssäkerhet kommer att omfatta den period som löper från det datumet.

5.1.1 Unionens rättsakter om livsmedelssäkerhet

5.1.1.1 Unionens rättsakter om främmande ämnen i livsmedel, bland annat mjölk

- (59) I rådets förordning (EEG) nr 315/93 ⁽¹⁾ fastställs vissa grundprinciper när det gäller främmande ämnen i livsmedel, framför allt att 1) livsmedel som innehåller ett främmande ämne i en mängd som inte kan godtas med hänsyn till folkhälsan, i synnerhet vad gäller giftighet, inte får släppas ut på marknaden och 2) gränsvärden måste fastställas för vissa främmande ämnen för att skydda folkhälsan.
- (60) I kommissionens förordning (EG) nr 466/2001 ⁽²⁾ och förordning (EG) nr 1881/2006 anges gränsvärden för vissa främmande ämnen i livsmedel. De omfattar framför allt följande främmande ämnen i mjölk: aflatoxiner, bly (Pb), dioxin, polyklorerade dibensofuraner och polyklorerade bifenyler (PCB).
- (61) Enligt de rättsakter som anges i skälen 59 och 60 är det förbjudet att släppa ut vissa livsmedel (inklusive mjölk) på marknaden om livsmedlen innehåller vissa främmande ämnen i halter som överskrider de gränsvärden som anges i dessa rättsakter. Enligt dessa rättsakter är medlemsstaterna dessutom skyldiga att vidta lämpliga kontrollåtgärder för att kontrollera förekomsten av främmande ämnen i livsmedel.
- (62) I rekommendationen om minskning av dioxiner, furaner och PCB i foder och livsmedel ⁽³⁾ rekommenderar kommissionen dessutom åtgärdsgränser och målnivåer för livsmedel, inklusive mjölk, för att uppmuntra en aktiv hållning för att minska förekomsten av dioxiner och dioxinlika PCB i livsmedel. Åtgärdsgränserna är framför allt ett redskap för att hjälpa behöriga myndigheter och aktörer att lyfta fram de fall där det är lämpligt att identifiera en föroreningskälla och vidta åtgärder för att minska eller eliminera den. Kommissionen rekommenderar dessutom att medlemsstaterna, i proportion till sin produktion, användning och konsumtion av livsmedel, inklusive mjölk, utför stickprovskontroller av förekomsten av dioxiner och dioxinlika PCB och – om möjligt – icke dioxinlika PCB i livsmedel, inklusive mjölk. När det gäller fall av bristande efterlevnad av bestämmelserna i förordning (EG) nr 466/2001, och fall där det påträffas halter av dioxiner och dioxinlika PCB som överskrider åtgärdsgränserna, rekommenderar kommissionen medlemsstaterna att i samarbete med aktörerna inleda undersökningar för att lokalisera föroreningskällan och vidta åtgärder för att minska eller eliminera den.
- (63) Det kan konstateras att unionens rättsakter avseende främmande ämnen i livsmedel, inklusive mjölk, innehåller 1) lagstadgade gränsvärden för vissa främmande ämnen i livsmedel, inklusive främmande ämnen i mjölk, som direkt vänder sig till livsmedelsaktörer som inte har rätt att på marknaden släppa ut livsmedel, inklusive mjölk, som inte uppfyller dessa gränsvärden och 2) en skyldighet för medlemsstaterna att övervaka efterlevnaden av

⁽¹⁾ Rådets förordning (EEG) nr 315/93 av den 8 februari 1993 om fastställande av gemenskapsförfaranden för främmande ämnen i livsmedel (EGTL 37, 13.2.1993, s. 1).

⁽²⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 466/2001 av den 8 mars 2001 om fastställande av högsta tillåtna halt för vissa främmande ämnen i livsmedel (EGTL 77, 16.3.2001, s. 1).

⁽³⁾ EGT L 67, 9.3.2002, s. 69.

dessa lagstadgade gränsvärden. Det finns dessutom en rekommendation på unionsnivå (kommissionens rekommendation) till medlemsstaterna om att övervaka åtgärdsgränserna för dioxiner och liknande främmande ämnen och vidta förebyggande åtgärder.

5.1.1.2 Unionens rättsakter om rests substanser i animaliska produkter, inklusive mjölk

- (64) Enligt direktiv 96/23/EG är medlemsstaterna skyldiga att vidta åtgärder för att övervaka de ämnen och grupper av rests substanser som anges i bilaga I till det direktivet. De ämnen och rests substanser som ska övervakas när det gäller mjölk är vissa föreningar, antibakteriella ämnen, avmaskningsmedel, antiinflammatoriska icke steroida ämnen, organiska klorföreningar, organiska fosforföreningar, kemikalier och mykotoxiner.
- (65) Enligt direktiv 96/23/EG är medlemsstaterna skyldiga att övervaka vissa animaliska produkter, inklusive mjölk, för att upptäcka förekomsten av olika rests substanser och ämnen. I det syftet skickar medlemsstaterna in kontrollplaner till kommissionen för godkännande. Medlemsstaterna kan dessutom genomföra officiella stickprovskontroller utan föregående varning i hela produktionskedjan av råmaterial av animaliskt ursprung, inklusive mjölk.
- (66) Direktiv 96/23/EG innehåller dessutom bestämmelser om aktörernas egenkontroller och medansvar. Ägarna eller de personer som ansvarar för anläggningar för inledande behandling av primärprodukter av animaliskt ursprung (dvs. mjölk) måste vidta alla nödvändiga åtgärder, framför allt genom att utföra egna kontroller, för att försäkra sig om att de produkter som kommer in till anläggningen inte innehåller rests substanser eller förbjudna ämnen i halter som överskrider de angivna gränsvärdena.
- (67) Det kan konstateras att unionens rättsakter avseende rests substanser i animaliska produkter, inklusive mjölk, innehåller 1) en förteckning över skadliga ämnen och rests substanser i mjölk som måste övervakas, 2) en skyldighet för medlemsstaterna att övervaka och utföra ytterligare kontroller av förekomsten av dessa ämnen och rests substanser i mjölk, och 3) en skyldighet för de ekonomiska aktörer som är verksamma inom mjölkproduktion och mjölkberedning att utföra egenkontroller.

5.1.1.3 Övergripande unionslagstiftning avseende kontroll av livsmedelssäkerhet

- (68) I förordning (EG) nr 178/2002 anges allmänna principer och skyldigheter i frågor som rör livsmedelssäkerhet. När det gäller skyldigheter anges följande i artikel 17 i förordning (EG) nr 178/2002:
- ”1. Livsmedels- och foderföretagare på alla stadier i produktions-, bearbetnings- och distributionskedjan skall i de företag de har ansvar för se till att livsmedel och foder uppfyller de krav i livsmedelslagstiftningen som är tillämpliga för deras verksamhet och skall kontrollera att dessa krav uppfylls.
2. Medlemsstaterna skall införa livsmedelslagstiftning samt övervaka och kontrollera att livsmedels- och foderföretagarna uppfyller de relevanta kraven i livsmedelslagstiftningen på alla stadier i produktions-, bearbetnings- och distributionskedjan. De skall i detta syfte upprätthålla ett system för officiella kontroller och andra åtgärder med hänsyn till omständigheterna, däribland information till allmänheten om livsmedels- och fodersäkerhet och riskerna med livsmedel och foder, övervakning av livsmedels- och fodersäkerheten och annan övervakning på alla stadier i produktions-, bearbetnings- och distributionskedjan. Medlemsstaterna skall också fastställa bestämmelser om vilka åtgärder och påföljder som gäller för överträdelser av livsmedels- och foderlagstiftningen. De åtgärder och påföljder som föreskrivs skall vara effektiva, proportionella och avskräckande.”
- (69) Enligt artikel 2 i förordning (EG) nr 178/2002 inkluderar livsmedel även mjölk, oberoende av om den är bearbetad, delvis bearbetad eller obearbetad, som är avsedd att eller rimligen kan förväntas att förtäras av människor.
- (70) Det ansvar som beskrivs i artikel 17 i förordning (EG) nr 178/2002 avser såväl livsmedelsaktörer som de nationella behöriga myndigheterna. I artikel 17 i förordning (EG) nr 178/2002 görs en tydlig åtskillnad mellan livsmedelsbranschens aktörer (nämligen mejeriföretagen) som är skyldiga att utföra egna kontroller i sina anläggningar för att uppfylla kraven i livsmedelslagstiftningen, inklusive skyldigheten att respektera de lagstadgade gränsvärdena för främmande ämnen och rests substanser, å ena sidan, och de myndigheter i medlemsstaterna som har ansvaret för att övervaka och kontrollera efterlevnaden av kraven i livsmedelslagstiftningen, å andra sidan. Medlemsstaterna har i detta avseende två olika uppgifter: De ska genomföra officiella kontroller i egentlig mening och de ska vidta ytterligare lämpliga åtgärder såsom kontroll av livsmedelssäkerheten och andra kontrollaktiviteter som omfattar alla faser av produktion, beredning och distribution.

- (71) I förordning (EG) nr 882/2004 anges bland annat ytterligare regler om medlemsstaternas officiella kontroller av livsmedel av animaliskt ursprung, inklusive mjölk. Bland annat ska medlemsstaterna utarbeta officiella nationella kontrollplaner och regelbundet uppdatera dem med hänsyn till utvecklingen. Anpassningar och ändringar av kontrollplanerna kan göras på grund av eller med hänsyn till faktorer såsom uppkomst av nya sjukdomar eller andra hälsorisker eller vetenskapliga rön i enlighet med artikel 42.3 i förordning (EG) nr 882/2004.
- (72) Unionens bestämmelser om kontroll av livsmedelssäkerhet (inklusive mjölk) omfattar med andra ord två olika ansvarsnivåer som ska beaktas parallellt: livsmedelsaktörernas (mejeriernas) skyldighet att uppfylla kraven på livsmedelssäkerhet och medlemsstaternas skyldighet att kontrollera att de relevanta kraven i livsmedelslagstiftningen efterlevs av aktörerna inom livsmedelssektorn. Medlemsstaterna är dessutom skyldiga att utföra de i strikt mening officiella kontrollerna av livsmedelssäkerheten och andra lämpliga aktiviteter såsom övervakning av hälsorisker som kan underlätta kontrollernas anpassning till förändrade förhållanden.

5.1.2 Nationell lagstiftning om livsmedelssäkerhet

- (73) Innan förordning (EG) nr 178/2002 trädde i kraft innehöll den tyska livsmedelslagen (§ 8 i *Lebensmittel- und Bedarfsgegenstandegesetz*) ett förbud mot att producera sådana livsmedel som är farliga för människors hälsa och släppa ut dem på marknaden. Förbudet avsåg alla livsmedelsproducenter, inklusive mjölkproducenterna. De officiella kontrollerna reglerades i § 40 i den tyska livsmedelslagen. I enlighet med den bestämmelsen var de behöriga officiella myndigheterna skyldiga att utföra nödvändiga tester och stickprovskontroller.
- (74) Sedan förordning (EG) nr 178/2002 trädde i kraft föreskriver unionslagstiftningen en skyldighet för livsmedelsproducenter att producera och släppa ut säkra livsmedel på marknaden och en skyldighet för medlemsstaterna att utföra officiella kontroller. Båda dessa skyldigheter är direkt tillämpliga. Den tyska lagen om livsmedels- och fodersäkerhet innehåller ytterligare förtydliganden i fråga om dessa skyldigheter, bland annat bestämmelser om fördelning av behörigheter mellan den federala och den regionala nivån och utarbetande och genomförande av de officiella kontrollplanerna. Kostnaderna för livsmedelsaktörernas (inklusive mejeriernas) egna kontroller ska betalas av företagen själva. Kostnaderna för de officiella kontrollerna, inklusive kontrollen av främmande ämnen, betalas av staten.
- (75) Kontrollen av främmande ämnen betraktas som ett komplement till den i strikt mening officiella kontrollen av livsmedelssäkerhet. Kontrollen av främmande ämnen är en kontrollaktivitet som anges i § 50 och 51 i lagen om livsmedels- och fodersäkerhet. Den exakta förbindelsen mellan de officiella kontrollerna av livsmedelssäkerhet och kontrollen av främmande ämnen beskrivs i Tysklands svar (se skälen 18–34). Den förbindelsen kan sammanfattas som följer:
- (76) Kontrollen av främmande ämnen är förebyggande till sin natur. Huvudsyftet med den kontrollen är inte att kontrollera om de lagstadgade gränsvärdena är uppfyllda (eftersom detta görs vid de officiella kontrollerna av livsmedelssäkerhet) utan att följa utvecklingen av förekomsten av främmande ämnen inom ramen för de lagstadgade gränsvärdena och upptäcka högre värden än normalt som kan ge en tidig varning eller signaler om potentiella risker.
- (77) Parametrarna (exakt vilka främmande ämnen som ska kontrolleras, tidsplaner och regioner) för kontrollen av främmande ämnen föreslås av särskilda organ som utses av de olika delstaternas behöriga livsmedelssäkerhetsmyndigheter. Dessa parametrar fastställs från fall till fall på grundval av en riskbedömning. Parametrarna godkänns av delstaternas behöriga livsmedelssäkerhetsmyndigheter. Kontrollen av främmande ämnen utförs av de organ som utsetts av delstaternas behöriga livsmedelssäkerhetsmyndigheter. Delstaterna utövar en styrande funktion gentemot de organ som utsetts att utföra kontrollen av främmande ämnen.
- (78) Den kontroll av främmande ämnen som kompletterar den officiella kontrollen av livsmedelssäkerhet bidrar på följande sätt till den sistnämnda: resultaten från kontrollen av främmande ämnen används för att om nödvändigt anpassa och ändra de officiella kontrollplanerna och för att vidta ytterligare förebyggande åtgärder, bland annat sådana som kan upptäcka hälsorisker i ett tidigt skede, sprida information till allmänheten om hälso- och miljörisker, upprätta databaser och analysera tillgängliga uppgifter samt lägga fram förslag till ändringar av lagstiftningen.

(79) Man kan därför dra följande slutsatser:

1. Den nationella livsmedelssäkerhetslagstiftningen överensstämmer med unionens livsmedelssäkerhetslagstiftning och föreskriver två ansvarsnivåer: en på mejerinivå och en på medlemsstatsnivå.
2. Kontrollen av främmande ämnen utförs som en del av medlemsstaternas officiella kontrollfunktion, dvs. som en av de "andra åtgärder med hänsyn till omständigheterna" som anges i artikel 17.2 i förordning (EG) nr 178/2002. Kontrollen av främmande ämnen har dessutom direkt anknytning till medlemsstaternas skyldighet att övervaka och genomföra ytterligare kontroller av förekomsten av främmande ämnen i mjölk som anges i förordning (EG) nr 466/2001 och förordning (EG) nr 1881/2006, kommissionens rekommendation om minskning av dioxiner, furaner och PCB i foder och livsmedel och direktiv 96/23/EG.
3. Kontrollen av främmande ämnen är direkt knuten till den officiella livsmedelssäkerhetskontroll som utförs av medlemsstaterna eftersom den tillhandahåller information som används för att komplettera den officiella kontrollen.
4. Kontrollen av främmande ämnen baseras på en riskbedömning som utförs av ett offentligt utsett organ, och den genomförs enligt en offentligt godkänd tidsplan som fastställer regioner, tidpunkter och de ämnen som ska kontrolleras och som uppdateras i enlighet med riskbedömningen. Det kan därför konstateras att kontrollen av främmande ämnen inte sker rutinmässigt.
5. Kontrollen av främmande ämnen utförs i form av slumpmässiga stickprov som tas från det fordon som samlar in och transporterar mjölken. Såväl proverna som resultaten är anonyma.
6. Provresultaten används för att tidigt upptäcka risker och vidta förebyggande åtgärder.
7. Kontrollen av främmande ämnen befriar inte mejeriföretagen från skyldigheten att utföra egna kontroller för att uppfylla de lagstadgade gränsvärden som fastställts för främmande ämnen och rests substanser i mjölk.

5.2 Förekomsten av en fördel för mejeriföretagen

- (80) På grundval av ovanstående slutsatser om utformningen av kontrollen av främmande ämnen måste det fastställas om denna kontroll medför en fördel för mejeriföretagen.
- (81) Alla åtgärder som minskar den börda som normalt belastar ett företags budget och som därför, utan att egentligen vara subventioner, är av samma slag och har samma effekt, medför en fördel för det aktuella företaget ⁽¹⁾. Det är därför nödvändigt att undersöka om kontrollen av främmande ämnen som finansieras av delstaten befriar mejerierna från en ekonomisk börda som normalt skulle ha belastat deras budget.
- (82) Begreppet en börda (avgift) som normalt belastar budgeten för ett företag täcker kostnader som anses vara en inneboende kostnad för den ekonomiska verksamheten för det företaget samt ytterligare kostnader som företaget måste svara för på grund av skyldigheter som införts genom den lagstiftning som gäller för den ekonomiska verksamheten ⁽²⁾.
- (83) När det gäller mjölksektorn är de inneboende kostnaderna för mejeriföretagen, inklusive ytterligare lagstadgade kostnader, bland annat följande:
- Kostnaderna för att fastställa kvaliteten på den mjölk som ingår i den ekonomiska verksamheten eftersom de är nödvändiga för att fastställa mjölkens pris ⁽³⁾.
 - Kostnaderna för egenkontroller av livsmedelssäkerheten som utförs av mejeriföretagen själva för att uppfylla skyldigheten att enbart producera och släppa ut mjölk på marknaden som är säker för människor att konsumera. Dessa kontroller utförs och betalas av mejerierna (se skälen 33 och 34).

⁽¹⁾ Se domen i mål T-538/11, Belgien mot kommissionen, punkt 71, ECLI:EU:T:2015:188, och den rättspraxis som citeras där.

⁽²⁾ Se även domarna i mål T-538/11, Belgien mot kommissionen, punkt 76, ECLI:EU:T:2015:188, i mål C-172/03, Heiser, punkt 38, EU:C:2005:130, i mål C-126/01, GEMO, punkterna 31 och 32, ECLI:EU:C:2003:622, i mål C-251/97, Frankrike mot kommissionen, punkt 40, EU:C:1999:480 och i mål 173/73, Italien mot kommissionen, punkterna 15–18, CLI:EU:C:1974:71.

⁽³⁾ Se kommissionens beslut C(2015) 6295 final av den 18 september 2015 om av Tyskland beviljat statligt stöd SA.35484 (2013/C) (f.d. SA.35484 [2012/NN]) till mjölk kvalitets tester enligt lagen om mjölk och fetter, skälen 136–140.

- (84) Kostnaderna för kontroll av främmande ämnen är däremot ingen inneboende kostnad för produktion, behandling och utsläppande på marknaden av mjölk eller ytterligare kostnader som företagen måste betala på grund av lagstadgade skyldigheter.
- (85) Kontrollen av främmande ämnen avser inte enskilda mejerier utan utförs slumpmässigt i samband med insamling av mjölken och är därmed anonym (se skälen 20 och 28). Kontrollen omfattar dessutom inte all mjölk som produceras, transporteras och släpps ut på marknaden, utan bara en liten andel, och frekvensen och platsen för dessa kontroller bestäms på grundval av en riskbedömning. Följaktligen är den inte rutinmässig (se skälen 20 och 21).
- (86) Kontrollen av främmande ämnen syftar dessutom inte till att fastställa om de lagstadgade gränsvärdena för förekomsten av olika skadliga ämnen har respekterats. För det första utför mejerierna sina egna kontroller i detta syfte (se andra strecksatsen i skäl 83). För det andra syftar kontrollen av främmande ämnen till att upptäcka risker i ett tidigt skede genom att analysera värden som ligger inom de lagstadgade gränsvärdena men som är högre än normalt för en viss region (se skälen 26, 27 och 29).
- (87) Mejerierna kan inte använda kontrollen av främmande ämnen och dess resultat för att fastställa kvaliteten på sin mjölk. Kontrollen av främmande ämnen är inte heller ett nödvändigt villkor för att bearbeta den insamlade mjölken och släppa ut de producerade mjölkprodukterna på marknaden. Det är endast om man inom ramen för kontrollen av främmande ämnen upptäcker att de lagstadgade gränsvärdena har överskridits som åtgärder med negativa konsekvenser för det enskilda mejeriet kommer att vidtas av den behöriga livsmedelssäkerhetsmyndigheten i ett separat förfarande (se skäl 30).
- (88) Kostnaderna för kontrollen av främmande ämnen är inga ytterligare kostnader som belastar företagen på grund av skyldigheter som införts genom lagstiftning som är tillämplig på mjölkproduktion (se skälen 32, 33 och 34). Den skyldighet som finns för mejerierna är att utföra sina egna interna livsmedelssäkerhetskontroller för att uppfylla skyldigheten att producera och släppa ut mjölk och mjölkprodukter på marknaden som är säkra för människor att konsumera och som uppfyller de lagstadgade gränsvärdena för främmande ämnen och restsammansatser (se andra strecksatsen i skäl 83). Kontrollen av främmande ämnen befriar inte mejerierna från skyldigheten att utföra egna säkerhetskontroller för att uppfylla sina lagstadgade skyldigheter (se skäl 34).
- (89) Kontrollen av främmande ämnen ingår i kategorin uppgifter i samband med officiella livsmedelssäkerhetskontroller för vilka de offentliga myndigheterna har ansvaret och som finansieras av delstaten (se skälen 32, 63, 67, 72 och 79.2) utan att detta befriar mejeriföretagen från skyldigheten att genomföra de egna livsmedelssäkerhetskontroller som krävs enligt unionsrätten och nationell lagstiftning.
- (90) I färsk rättspraxis, nämligen tribunalens dom i mål T-538/11, Belgien mot kommissionen ⁽¹⁾, framhålls att "[b] egreppet 'kostnader som normalt belastar ett företags budget' omfattar emellertid bland annat sådana extra kostnader som företagen måste bära på grund av skyldigheter enligt lag eller andra föreskrifter eller avtal som är tillämpliga på en ekonomisk verksamhet" (se punkt 76 i domen). I det målet hade BSE-screeningen uttryckligen gjorts obligatorisk för de berörda företagen genom lagstiftning.
- (91) I det här aktuella fallet när det gäller kontroll av främmande ämnen har kontrollerna däremot inte ålagts mejerierna genom lag, förordning eller avtal som gäller för en viss ekonomisk verksamhet. De kontroller som ålagts mejerierna genom lag, förordning eller avtal och som gäller för en ekonomisk verksamhet beskrivs i skälen 63.1, 67.3 och 83 andra strecksatsen ovan. Dessa kontroller är nödvändiga för att mejerierna ska kunna styrka att de uppfyller de lagstadgade gränsvärdena för förekomsten av främmande ämnen.
- (92) Kontrollen av främmande ämnen är emellertid inte ett verktyg för att styrka att dessa gränsvärden efterlevs. Syftet med kontrollen av främmande ämnen är att i förebyggande syfte upptäcka värden för förekomsten av främmande ämnen som ligger under de lagstadgade gränsvärdena enligt vad som beskrivits ovan. Kontrollerna genomförs dessutom slumpmässigt och oregelbundet (se skäl 76). Kontrollen av främmande ämnen utgör inte en del av de kontroller som är nödvändiga för att mejerierna ska kunna styrka att de uppfyller de lagstadgade gränsvärdena för förekomsten av främmande ämnen. Därför är slutsatserna i mål T-538/11 om förekomsten av en fördel för de berörda företagen genom de obligatoriska BSE-testerna inte tillämpliga på det här aktuella fallet av kontroll av främmande ämnen.
- (93) Följaktligen utgör kostnaderna för kontrollen av främmande ämnen inte en inneboende kostnad för mejeriernas ekonomiska verksamheter eller en ytterligare kostnad som de åläggs genom skyldigheter som införts genom lagar som gäller för deras ekonomiska verksamhet.

⁽¹⁾ ECLI:EU:T:2015:188.

- (94) Av den anledningen undantar kontrollen av främmande ämnen inte mejerierna från att betala avgifter som normalt belastar deras budget och minskar inte den normala belastningen på deras budget. Därför medför kontrollen av främmande ämnen inte någon fördel för dem.
- (95) Eftersom ett av villkoren i artikel 107.1 i EUF-fördraget, dvs. förekomsten av en fördel, inte är uppfyllt, drar kommissionen följaktligen slutsatsen att kontrollen av främmande ämnen inte utgör statligt stöd i den mening som avses i artikel 107.1 i EUF-fördraget.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De allmänna hälsoskyddsåtgärder enligt lagen om mjölk och fetter som kallas kontroll av främmande ämnen och som i beslutet att inleda förfarandet betecknas delåtgärderna BW 9, BY 5, HE 8, NI 2, NW 1, RP 3, SL 4 och TH 8 utgör inte statligt stöd i den mening som avses i artikel 107.1 i EUF-fördraget.

Artikel 2

Detta beslut riktar sig till Förbundsrepubliken Tyskland.

Utfärdat i Bryssel den 4 april 2016.

På kommissionens vägnar

Paul HOGAN

Ledamot av kommissionen

RÄTTELSER**Rättelse till Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 600/2014 av den 15 maj 2014 om marknader för finansiella instrument och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012**

(Europeiska unionens officiella tidning L 173 av den 12 juni 2014)

Sidan 98, artikel 2.1.18

I stället för: "18. *behörig myndighet:* behörig myndighet enligt definitionen i artikel 2.1.26 i direktiv 2014/65/EU."

ska det stå: "18. *behörig myndighet:* behörig myndighet enligt definitionen i artikel 4.1.26 i direktiv 2014/65/EU."

ISSN 1977-0820 (elektronisk utgåva)
ISSN 1725-2628 (pappersutgåva)

Europeiska unionens publikationsbyrå
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

SV